

Animal, hominum, avatar. Nostra evolutione

Alícia Gala (Institut Espriu)

Les llengües realitzen una gran evolució al llarg dels anys. Les paraules circulen per les llengües i les ments de milions de persones del món, i com més recorregut realitzen, més canvis experimenten aquestes en quan a ortografia i pronunciació. Van experimentant modificacions per adaptar-se al màxim possible a les necessitats humanes i per facilitar-nos la comunicació entre individus d'estats i continents diferents. Aquesta expansió lingüística que s'ha estat duent a terme les últimes dècades ens ha ajudat a poder establir conversacions amb persones situades a milers de kilòmetres de distància, com també intercanviar idees i coneixements, sense necessitat d'aprendre l'idioma del país.

D'alguna manera, aquesta metamorfosi que han anat duent a terme les paraules i les llengües, també les hem experimentat els éssers humans, que hem passat de ser pràcticament animals salvatges a individus amb raonament, coneixements extensament desenvolupats i amb un coeficient intel·lectual prou elevat com per poder elaborar estris i màquines que permetin facilitar el nostra dia a dia. Com és evident, aquesta evolució humana s'ha realitzat gràcies a la nostra identitat humana, la qual és exclusiva dels ésser "humans" i no de les bèsties. Tot i que a l'inici vam tenir unes arrels animals i, actualment encara es considera que les tenim, es pot observar una gran diferenciació entre els animals i els actuals homes, i aquesta diferència és, principalment, la nostra capacitat de viure en comunitat, comunicar-nos i aprendre gràcies a les opinions de les altres persones. Aquests factors determinen la nostra humanitat, i per sort o per desgràcia, els animals no són posseïdors d'aquesta característica tan particular.

Però com tot, sempre hi ha preguntes difícils de respondre, com seria per exemple: algun dia, els humans perdrem aquesta identitat que ens fa tan especials? Molts creuen que la continua evolució de les màquines i de les tecnologies acabarà amb ella, però, en el meu cas, jo més aviat diria que estem reforçant aquest element identificador, portant-lo a límits en els quals les persones mai havíem pensat arribar. Mai hem pogut esdevenir més humans del que som en l'actualitat. Per tant, d'alguna manera aquestes persones estan proposant que per evitar la deshumanització, la solució és deixar de banda totes aquelles incògnites que encara són presents i que no hem estat capaços de respondre. Creieu realment que la solució és deixar d'evolucionar? Oblidar totes les teories que s'han anat proposant i que encara no s'han resolt i aturar tots els projectes futurs que s'han posat en marxa?

En la meua opinió, no hi ha cap factor extern a nosaltres mateixos que ocasioni la fi de l'ésser humà. Tan sols deixarem de ser humans si nosaltres decidim deixar de ser-ho, però sempre que hi hagi persones disposades a mantenir la humanitat, aquesta no se'ns escaparà de les mans.